

Onderlinge bijdrageplicht aannemer en uitzendbureau bij hoofdelijke aansprakelijkheid

Publicatiedatum: 27-10-2026

Aannemer heeft voor HTM onderhoudswerkzaamheden verricht aan het tramspoor. In het kader van deze werkzaamheden heeft aannemer via een uitzendbureau veiligheidsmedewerkers ingeschakeld. Naar aanleiding van een voorval, waarbij een tram ontspoorde, heeft aannemer schade aan HTM vergoed. Aannemer en haar verzekeraar vorderen in deze procedure o.a. een veroordeling van het uitzendbureau en een bij het werk betrokken opdrachtnemer tot vergoeding van schade. Het uitzendbureau en de opdrachtnemer hebben elkaar in vrijwaring opgeroepen

Ten aanzien van het uitzendbureau: wanprestatie?

Volgens aannemer is het uitzendbureau aansprakelijk op grond van toerekenbaar tekortschieten in de nakoming van een raamovereenkomst. De rechtbank oordeelt anders; de inschattingsfout van de veiligheidsmedewerker (het ten onrechte vrijgeven van het tramspoor) levert volgens de rechtbank geen tekortkoming in de nakoming van de raamovereenkomst op. Onvoldoende gesteld dan wel gebleken is volgens de rechtbank dat het uitzendbureau personeel heeft geleverd dat niet over de juiste vak- en veiligheidskennis beschikte. Het feit dat een inleenkracht een inschattingsfout maakt, brengt niet direct met zich dat er geen gekwalificeerd personeel ter beschikking is gesteld. In de nakoming van de bepaling uit de raamovereenkomst die inhoudt dat het uitzendbureau ervoor instaat dat de opdracht met '*de grootst mogelijke zorgvuldigheid*' wordt uitgevoerd is het uitzendbureau volgens de rechtbank evenmin tekortgeschoten. De rechtbank overweegt dat het een feit van algemene bekendheid is dat een werknemer bij de uitvoering van werkzaamheden fouten kan maken en schade kan veroorzaken. Dat het uitzendbureau zich zou hebben verbonden om een werknemer ter beschikking te stellen die geen fouten maakt is volgens de rechtbank geen redelijke uitleg.

Aansprakelijkheid op grond van art. 6:170 BW?

Subsidiair stelt aannemer zich op het standpunt dat het uitzendbureau aansprakelijk is op grond van art. 6:170 BW. Ingevolge dit artikel is voor schade toegebracht door een fout van een ondergeschikte, degene in wiens dienst de ondergeschikte zijn taak vervult aansprakelijk indien de kans op de fout door de opdracht tot het verrichten van deze taak is vergroot en degene in wiens dienst hij stond uit hoofde van hun desbetreffende rechtsbetrekking zeggenschap had over de gedragingen waarin de fout was gelegen. Het uitzendbureau erkent dat haar veiligheidsmedewerker een fout heeft gemaakt in de uitvoering van zijn werkzaamheden en dat zij op grond van voornoemd artikel (mede) aansprakelijk is voor de hierdoor ontstane schade. In zoverre zijn partijen het dus met elkaar eens. Wat partijen verdeeld houdt is (het antwoord op) de vraag hoe de schade van HTM tussen hen moet worden verdeeld.

De rechtbank stelt vast dat is voldaan aan de criteria van art. 6:170 lid 1 BW, zodat het uitzendbureau aansprakelijk is voor de door HTM geleden schade. Het uitzendbureau als formeel werkgever, aannemer als inlener (HR 14 juli 2017, ECLI:NL:HR:2017:1345). Nu aannemer en het uitzendbureau jegens HTM gehouden zijn

tot vergoeding van dezelfde schade, zijn zij hoofdelijk verbonden (art. 6:102 lid 1 BW). Voor de bepaling van hetgeen zij krachtens art. 6:10 BW in hun onderlinge verhouding jegens elkaar moeten bijdragen, wordt de schade over hen verdeeld met overeenkomstige toepassing van art. 6:101 BW, tenzij uit wet of rechtshandeling een andere verdeling voortvloeit. Dit komt erop neer dat de verdeling plaatsvindt in evenredigheid met de mate waarin de aan ieder toe te rekenen omstandigheden tot de schade hebben bijgedragen.

De rechtbank komt bij een afweging van de aan ieder van partijen toe te rekenen omstandigheden die tot de schade hebben bijgedragen, tot het oordeel dat in hun onderlinge verhouding het grootste deel van de schade voor rekening dient te komen van het uitzendbureau. De rechtbank overweegt hiertoe dat aannemer personeel inleende van het uitzendbureau juist vanwege de kennis en kunde die het uitzendbureau in huis heeft op het gebied van veiligheid. Het uitzendbureau leverde voor specifieke veiligheidswerkzaamheden gekwalificeerde veiligheidsmedewerkers aan aannemer, die hun werkzaamheden vervolgens zelfstandig uitoefenden. De veiligheidsmedewerker heeft tijdens de mondelinge behandeling weliswaar verklaard dat de hoofduitvoerder van aannemer voorafgaand aan de werkzaamheden op de eerste dag (algemene) instructies heeft gegeven over veiligheid, de locatie van het werkvak en de verschillende taken van de werknemers, maar niet gebleken is dat er specifieke instructies zijn gegeven aan de veiligheidsmedewerkers met betrekking tot de uitoefening van hun werkzaamheden. Ook gedurende het uitvoeren van de werkzaamheden werden de veiligheidsmedewerkers niet nader door (de voorman van) aannemer geïnstrueerd.

Het voorgaande neemt volgens de rechtbank niet weg dat aannemer de hoofduitvoerder was en dat het haar keuze was om personeel van het uitzendbureau in te lenen. Bovendien had (de voorman van) aannemer ter plaatse een coördinerende rol, terwijl het uitzendbureau geen invloed had op de werkomstandigheden op locatie. Dit brengt met zich dat aannemer ook een deel van de schade moet dragen.

De rechtbank oordeelt dat in hun onderlinge verhouding aannemer voor 1/3 deel en het uitzendbureau voor 2/3 deel draagplichtig is voor de schade van HTM.

De vordering van aannemer op opdrachtnemer

De vordering van aannemer op opdrachtnemer wordt afgewezen, nu het de rechtbank is gebleken dat partijen het erover eens zijn (geworden) dat de graafbak tijdens de uitvoering van de werkzaamheden overal mocht staan en dat hierover geen nadere afspraken waren gemaakt. Pas op het moment dat de veiligheidsmedewerker aangaf dat er een tram naderde, moest de graafbak worden verplaatst. Eveneens is gebleken dat het de verantwoordelijkheid van de veiligheidsmedewerkers was om ervoor te zorgen dat het spoor daadwerkelijk vrij was.

De vrijwaringsprocedures

Omdat de vordering in de hoofdzaak jegens opdrachtnemer wordt afgewezen heeft opdrachtnemer geen belang bij toewijzing van haar vrijwaringsvordering jegens het uitzendbureau. De vrijwaringsvordering van het uitzendbureau jegens opdrachtnemer wordt eveneens afgewezen, nu de rechtbank in de hoofdzaak heeft geoordeeld dat opdrachtnemer niets te verwijten valt.

mr. H.P.C. (Hugo) Goedegebure

[Lexence advocaten & notarissen](#)

Voor de volledige tekst van het vonnis klik [hier](#).

Bron: Rechtbank Den Haag 16 september 2026, ECLI:NL:RBDHA:2026:29515

16-09-2026